

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Münster z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie Columbus Container Services B.V.B.A. & Co. przeciwko Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(Sprawa C-298/05)

(2005/C 271/25)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 26 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Münster z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie Columbus Container Services B.V.B.A. & Co. przeciwko Finanzamt Bielefeld-Innenstadt.

Finanzgericht Münster zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy uregulowania § 20 ust. 2 i 3 Außensteuergesetz (ustawa o opodatkowaniu przedsiębiorstw z kontaktami zagranicą) w brzmieniu nadanym przez Missbrauchsbekämpfungsgesetz und Steuerbereinigungsgesetz (ustawa o zwalczaniu nadużyć oraz aktualizująca przepisy prawa podatkowego) z dnia 21 grudnia 1993 r. (BGBl 1993 I, str. 2310) zwalniające z podwójnego opodatkowania dochody mające charakter lokaty kapitału w zagranicznym zakładzie podmiotu podlegającego w danym kraju nieograniczonemu opodatkowaniu, które podlegałyby opodatkowaniu jako przychody pośrednie, gdy zakład ten jest spółką zagraniczną, wbrew umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Belgii z dnia 11 kwietnia 1967 r., nie w drodze zwolnienia tych dochodów z opodatkowania w tym kraju lecz w drodze zaliczenia pobranego zagranicznego podatku dochodowego na poczet podatku pobieranego w tym kraju jest sprzeczny z postanowieniami art. 52 Traktatu WE (TWE), obecnie art. 43 WE oraz art. 73 b-73 d TWE, obecnie art. 56-58 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'arbitrage (Belgia) z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie a.s.b.l. Advocaten voor de wereld przeciwko Conseil des ministres

(Sprawa C-303/05)

(2005/C 271/26)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 29 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'arbitrage (Belgia) z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie a.s.b.l. Advocaten voor de wereld przeciwko Conseil des ministres.

Cour d'arbitrage (Belgia) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy decyzja ramowa Rady Unii Europejskiej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾ z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi jest zgodna z art. 34 ust.2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej, który stanowi, że decyzje ramowe mogą być podejmowane jedynie w celu zbliżenia przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich?
2. Czy art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi jest zgodny z art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, a dokładniej z gwarantowanymi tym przepisem zasadą legalności w sprawach karnych oraz zasadą równości i niedyskryminacji w zakresie, w jakim znosi wymóg weryfikacji podwójnej odpowiedzialności karnej w przypadku wymienionych w nim czynów?

(¹) Dz.U. L 190 str.1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-17/02 Fred Olsen, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, popieranej przez Królestwo Hiszpanii, wniesione przez Fred Olsen, S.A. w dniu 22 sierpnia 2005

(Sprawa C-320/05 P)

(2005/C 271/27)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 22 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie (spółki) Fred Olsen, S.A., reprezentowanej przez adwokata R. Marína Correg, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-17/02 Fred Olsen, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, popieranej przez Królestwo Hiszpanii.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w związku z naruszeniem prawa wnoszącej odwołanie do przeprowadzenia dowodów na poparcie swoich żądań lub
2. alternatywnie, uchylenie zaskarżonego wyroku i wydanie nowego wyroku stwierdzającego nieważność decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2001 r. (¹) (dotyczącej przyznania pomocy państwa NN/48/2001 w sposób zgodny z żądaniami przedstawionymi w skardze wniesionej przez Fred Olsen, S.A.,
3. w pozostałym zakresie, o orzeczenie w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania w pierwszej instancji o obciążenie nimi Komisji Wspólnot Europejskich.

Zarzuty i główne argumenty

1. Po pierwsze, zarzuca się naruszenie prawa do przeprowadzenia dowodów służących poparciu żądań, stanowiącego część prawa do rzetelnego procesu, chronionego przez art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, łącznie z naruszeniem prawa przy ocenie dopuszczonych dowodów.

Naruszenie tego prawa polega na odmowie dopuszczenia licznych dowodów z dokumentów mających istotne znaczenie dla uzasadnienia skargi o stwierdzenie nieważności, która została oddalona w zakresie istotnych zarzutów, w szczególności z powodu braku ich udowodnienia lub uzasadnienia. Zarzuca się również to, że Sąd nie uwzględnił lub wynaturzył środki dowodowe mające istotne znaczenie dla uzasadnienia skargi o stwierdzenie nieważności.

2. Po drugie, zarzuca się naruszenie art. 253 Traktatu WE poprzez niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji w zakresie jej istotnych kwestii, w szczególności zaś w zakresie poruszonej we wnioskach, które doprowadziły do wydania decyzji, istotnej kwestii dotyczącej braku podstawy umownej dla dokonania wypłat na rzecz Transmediterránea w celu pokrycia wydatków na restrukturyzację kadr.
3. Trzeci zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 88 WE i art. 19 rozporządzenia 659/1999. Opiera się on na tym, że właściwe środki zawarte w decyzji Komisji z dnia 3 grudnia 1997 r. wydanej w związku z umową świadczenia usług połączeń morskich zawartej pomiędzy Transmediterránea a Królestwem Hiszpanii w 1978 r. polegały na zniesieniu systemu pomocy zawartego w tej umowie i zakazywały jego przedłużenia w odniesieniu do linii pomiędzy Wyspami Kanaryjskimi.
4. Czwarty zarzut dotyczy naruszenia art. 86 ust. 2 Traktatu WE, połączonego z naruszeniem art. 173 tego Traktatu, w ten sposób, że Sąd przekroczył swoje zadania i kompetencje sądu odwoławczego rozpatrując skargę o stwierdzenie nieważności i potwierdzając ważność zaskarżonej decyzji. Zarzuca się również naruszenie art. 263 Traktatu.

W rzeczywistości Sąd w zaskarżonym wyroku potwierdzając ważność określonych płatności za świadczenie rzekomo publicznych usług, nie dość, że naruszył postanowienia art. 86 ust. 2 Traktatu oraz orzecznictwo dotyczące jego wykładni (ponieważ nie zostały spełnione przesłanki przewidziane w tym przepisie dla dopuszczalności tych płatności), to ponadto przekroczył swoje kompetencje opierając takie rozstrzygnięcie na motywach i powodach innych, niż te które zostały zawarte wcześniej w tej decyzji, w wyniku czego przedstawiona argumentacja i dopuszczone dowody okazują się wątpliwe.

(¹) Dz.U. 2002, C 96, str.4.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

(Sprawa C-323/05)

(2005/C 271/28)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 24 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Antonia Aresu i Nicolę Yerrell, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Zjednoczonemu Królestwu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (¹), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy Traktatu WE.
- 2) obciążenie Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 15 stycznia 2004 r.

(¹) Dz.U. L 11 z 15.01.2002, str. 4.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawie T-158/03 Industrias Químicas del Vallés, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Industrias Químicas del Vallés, S.A. w dniu 26 sierpnia 2005 r.

(Sprawa C-326/05 P)

(2005/C 271/29)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 26 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Industrias Químicas del Vallés, S.A., reprezentowanej przez adwokatów C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapię Rivas i J. Sabatera Marotiasa, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawie T-158/03 Industrias Químicas del Vallés, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.